

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci **žalobcu: Ing. V. B.**, bytom M., zastúpeného JUDr. D. K., *advokátom*, so sídlom M., proti **žalovanému: Obvodnému úradu Vranov nad Topľou**, so sídlom Námestie Slobody 5, Vranov nad Topľou, zastúpeného JUDr. M. N. *advokátom*, so sídlom R., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 0/2009/00565-05 zo dňa 28.5.2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/47/2009 - 46 zo dňa 30.4.2010, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/47/2009 - 46 zo dňa 30.4.2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 73,24 eura, na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 1S/47/2009 - 46 zo dňa 30.4.2010 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a), d), e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. 0/2009/00565-05 zo dňa 28. mája 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na ich náhradu, a to žalobcovi vo výške 101,74 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 214,45 eura na účet právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že k zrušeniu rozhodnutia žalovaného došlo z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaným, nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia pre nedostatok dôvodov a aj z dôvodu procesného pochybenia, ktoré malo vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Vytkol žalovanému, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nepostačuje iba konštatovanie, že nemá voľné štátnozamestnanecké miesto, ale je potrebné uviesť konkrétne argumenty k aplikácii ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“). Nesúhlasil s názorom žalovaného ohľadne povinnosti ponúknuť žalobcovi voľné štátnozamestnanecké miesta jedine v prípade, keď sa toto neobsadzuje výberovým konaním, pretože z ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe vyplýva povinnosť služobného úradu ponúknuť štátnemu zamestnancovi voľné štátnozamestnanecké miesto a výberové konanie by malo nasledovať až po tom, ak by nesúhlasil s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe. S argumentáciou žalovaného ohľadne nevyhnutnosti použitia § 28 ods. 1 zákona o štátnej službe sa krajský súd nestotožnil, keďže použitie tohto ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe neupravuje. Zdôraznil, že odvolací orgán nemôže v odvolaní argumentovať skutočnosťami, ktoré neboli uvedené ako dôvody pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v prvostupňovom rozhodnutí, v konkrétnom prípade týkajúce sa nesplnenia kvalifikačných predpokladov žalobcu vzhľadom na výsledky posledného služobného hodnotenia žalobcu a na upozornenie pre porušenie pracovnej disciplíny, pretože takýmto postupom poruší zásadu dvojinstančnosti konania, v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť v odvolaní na tento dôvod reagovať, čím podľa názoru krajského súdu došlo k procesnému pochybeniu podľa § 250i ods. 3 O.s.p., pretože ide o vadu konania, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Záverom krajský súd uviedol, že po tom, čo bolo rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2S/69/07 zo dňa 5.2.2009 zrušené rozhodnutie žalovaného č. 0/2007/01342-04 zo dňa 20.11.2007, žalovaný nerešpektoval právny názor vyslovený v citovanom rozsudku súdu a aplikoval § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe v spojení s § 28 ods. 5 citovaného zákona. Skutočnosť, že žalovaný v novozačatom správnom konaní vo veci odvolania žalobcu, o ktorom upovedomil žalobcu listom zo dňa 17.4.2009, a následne vymenoval poradnú komisiu, o zložení ktorej bol žalobca informovaný listom zo dňa 23.4.2009 ako i o jej zasadnutí, nebola podľa názoru krajského súdu akceptovaním predtým právneho názoru krajského súdu vysloveného v rozsudku zo dňa 5.2.2009 v zmysle ust. § 250j ods. 6 O.s.p., ktorým bol žalovaný viazaný. Napokon vytkol žalovanému, že sa opätovne nevysporiadal ani s otázkou ponuky voľného štátnozamestnaneckého miesta žalobcovi. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého priznal úspešnému žalobcovi ich náhradu pozostávajúcu zo súdneho poplatku 66 eur, z náhrady mzdy žalobcu vo výške 35,79 eura a z trov právneho zastúpenia advokátom v sume 214,45 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný zastávajúci názor, že jeho rozhodnutie vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci, pričom podáva dostatočné vysvetlenie zisteného skutkového stavu a právnych dôvodov, a bolo vydané v súlade s ustanoveniami zákona o štátnej službe a správneho poriadku.

Nestotožnil sa s právnym názorom prezentovaným krajským súdom ohľadne aplikácie ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe navrhujúc odvolaciemu súdu, aby v súlade s § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojitosti s § 220 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov konania. Vo svojom odvolaní žalovaný zhrnul dôvody skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, zhodne s písomným vyjadrením k žalobe. Mal za to, že sa spravoval odporúčaním krajského súdu a dostatočne zistil skutkový stav veci, ktorý aj zrozumiteľne a náležite v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol. Poukázal na to, že po zrušení rozhodnutia č. k. 0/2007/01342-04 súdom, začal konanie vo veci odvolania žalobcu voči rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, žalobcu upovedomil o jeho začatí ako i o zložení poradnej odvolacej komisie, pričom mu umožnil, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k jeho podkladu, spôsobu zistenia, príp. aby navrhol jeho doplnenie, čo žalobca neučinil. K otázke porušenia zásady dvojinstančnosti správneho konania žalovaným poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4 SŽ 74/02, podľa ktorého v správnom konaní odvolací orgán nie je viazaný skutkovým stavom zisteným v prvostupňovom konaní ani jeho hodnotiacim stanoviskom, a teda ak odvolací správny orgán zistí určitý údaj v prvostupňovom konaní, podmieňujúci jeho správnosť, je v rozpore s obsahom spisov, vadným nesprávnym údajom, tak toto napraví aj za stavu, že neprichádza do úvahy uplatnenie reformačnej právomoci, ktorá sa vzťahuje len k výroku rozhodnutia. Vychádzajúc z citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu mal žalovaný za to, že ako odvolací orgán mohol zistiť skutkový stav a sám ho zhodnotiť, nezávisle od prvostupňového orgánu, a na základe svojich zistení a hodnotení preveriť správnosť výroku prvostupňového orgánu, nie správnosť či rozsah jeho odôvodnenia. K otázke trvalého preloženia žalobcu konštatoval, že nemal možnosť žalobcu trvale preložiť podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe v tom istom alebo v inom služobnom úrade, a preto ani žalobcu o súhlas s trvalým preložením nežiadal. Nestotožnil sa s názorom prezentovaným krajským súdom o povinnosti ponúknuť voľné štátnozamestnanecké miesto žalobcovi a až následne, pokiaľ by žalobca nesúhlasil s trvalým preložením, by malo nasledovať výberové konanie. Žalovaný nepoprel, že by nemal voľné štátnozamestnanecké miesto, avšak to sa rozhodol obsadiť výberovým konaním, pretože zákon rieši možnosti ponúknuť voľné štátnozamestnanecké miesto alebo obsadiť ho výberovým konaním alternatívne, a teda keďže sa ho rozhodol obsadiť výberovým konaním, nemal povinnosť voľné miesto ponúknuť žalobcovi. Bol preto toho názoru, že dostatočne zistil skutočný stav veci a rozhodnutie náležite, v súlade so zákonom odôvodnil, pričom pri rozhodovaní postupoval podľa príslušných ustanovení zákona, pričom boli splnené všetky podmienky vyžadované § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že krajský súd rozhodol správne, považujúc odvolanie žalovaného v celom rozsahu za nedôvodné. Stotožnil sa s názorom krajského súdu o nerešpektovaní rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2S/69/07. V súvislosti s poukazom žalovaného na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4SŽ 74/02 žalobca súhlasil s názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že žalovaný nemôže rozširovať dôvody prvostupňového rozhodnutia a v rámci odvolacieho konania nie je oprávnený

rozširovať dôvody skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Zdôraznil, že výklad, aký uvádza žalovaný v odvolaní, je neprípustný, nakoľko vnáša do právnej praxe právnu neistotu a nezabezpečuje dôslednú ochranu práv účastníka konania. Navrhol preto napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v sume 73,24 eura.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že

- žalobca bol listom zo dňa 8.10.2007, č. 0/2007/01340 upovedomený o začatí konania vo veci skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru s tým, aby sa k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru písomne vyjadril, ktorý list žalobca prevzal 8.10.2007,
- rozhodnutím Obvodného úradu vo Vranove nad Topľou, služobného úradu, č. 0/2007/01342 zo dňa 8.10.2007 bolo rozhodnuté o skončení štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom, pričom žalobca bol v súlade s § 39 ods. 1 písm. a) a § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe odvolaný ku dňu 8.10.2007,
- voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal nedodržanie ust. § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe, nakoľko mu nikto neponúkol voľné miesto ani ho nežiadal o súhlas s trvalým preložením poukazujúc tiež na existenciu troch voľných miest, ktoré neboli obsadené výberovým konaním,
- rozhodnutím vedúceho služobného úradu Obvodného úradu vo Vranove nad Topľou č. 0/2007/01342-04 zo dňa 20.11.2007 bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené a odvolanie žalobcu ako bezdôvodné zamietnuté,
- rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/69/07-42 zo dňa 5.2.2009 bolo rozhodnutie žalovaného č. 0/2007/01342-04 zo dňa 20.11.2007 podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p. zrušené a vec vrátená správneho orgánu na ďalšie konanie,
- listom č. 0/2009/00565-2 zo dňa 17.4.2009 bol žalobca upovedomený o začatí konania vo veci rozhodnutia o odvolaní s poučením v zmysle § 33 správneho poriadku,
- rozhodnutím vedúceho služobného úradu Obvodného úradu vo Vranove nad Topľou č. 0/2009/00565-05 zo dňa 28.5.2009 bolo rozhodnutie žalovaného č. 0/2007/01342 zo dňa 8.10.2007 opätovne potvrdené a odvolanie žalobcu ako bezdôvodné zamietnuté,

- predmetné rozhodnutie žalobca napadol žalobou podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., ktorá je predmetom tohto konania.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 39 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3.

Podľa § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods. 2 písm. c).

Podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe štátneho zamestnanca možno na základe jeho písomného súhlasu trvale preložiť na vykonávanie štátnej služby

- a) v tom istom služobnom úrade do iného odboru štátnej služby,
- b) do iného služobného úradu toho istého odboru štátnej služby,
- c) do iného služobného úradu iného odboru štátnej služby,
- d) v tom istom odbore štátnej služby toho istého služobného úradu, ak sa zmení opis činností štátnozamestnaneckého miesta, alebo
- e) v tom istom odbore štátnej služby toho istého služobného úradu, ak sa zmení pravidelné miesto výkonu štátnej služby.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca bol odvolaný a bol s ním skončený štátnozamestnanecký pomer podľa ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe z dôvodu zrušenia štátnozamestnaneckého miesta odborného radcu na odbore krízového riadenia služobného úradu Obvodného úradu vo Vranove nad Topľou, a to na základe rozhodnutia č. 1/2007 vedúceho služobného úradu Obvodného úradu vo Vranove nad Topľou o organizačnej zmene zo dňa 1.10.2007 nadväzane na stanovenie počtu funkčných miest MV SR, sekciou verejnej správy.

Zákonným predpokladom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe je zrušenie štátnozamestnaneckého miesta, čo bolo preukázané a medzi účastníkmi konania ani nebolo sporné. Sporným však ostáva otázka, či boli splnené všetky podmienky, ktoré sa vyžadujú pre postup podľa vyššie citovaného ustanovenia.

Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný nedostatočne zistil skutočný stav a v rozpore so zásadou materiálnej pravdy si nezaobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie, a tie čo zaobstarané mal, pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, ani žiadnym spôsobom v odôvodnení rozhodnutia neodôvodnil. Pod úplnosťou zistenia potrebných podkladov treba rozumieť prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Nie je zrejmé, či došlo preukázateľne k naplneniu podmienok uvedených v § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe a to nasledovných skutočností;

- že štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe, alebo
- že služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto, alebo
- že voľné štátnozamestnanecké miesto sa obsadzuje výberovým konaním.

Ide o hmotnoprávne podmienky platného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním zo strany zamestnávateľa. Ich splnenie musí preukázať zamestnávateľ v riadnom procesnom postupe, na ktorý sa vzťahoval v konaní vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru správny poriadok. Rozhodnutie musí tiež obsahovať náležitosti podľa § 46 a § 47 správneho poriadku. Z obsahu spisu ako i z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že žalovaný sa otázkou možnosti trvalého preloženia zaoberal len veľmi okrajovo, a aj to len v súvislosti so záverom o jej nemožnosti, preto ani nežiadal žalobcov súhlas. Podľa názoru odvolacieho súdu je zistenie dôkazov nedostatočné na vyvodenie záveru o nemožnosti trvalého preloženia žalobcu podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe, ale aj nepreukázateľné, nakoľko sa touto možnosťou žalovaný ani nezaoberal, ale ju hneď vylúčil. Povinnosťou správneho orgánu bolo v kontexte logického ako i gramatického výkladu § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe viesť so zamestnancom, s ktorým chce skončiť štátnozamestnanecký pomer, aktívny dialóg o jeho ďalšom možnom zotrvaní v štátnozamestnaneckom pomere. V prvom rade musí zamestnávateľ žalobcu vyzvať, či je alebo nie je ochotný prejsť na iné pre neho vhodné miesto výkonu štátnej služby, čo sa v danom prípade nestalo. Zhodne s právnym názorom vyjadreným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/67/2010 nestačí, že zamestnávateľ oznámi zamestnancovi, s ktorým chce skončiť štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe, že voľné miesto (bližšie nekonkretizované) sa obsadzuje výberovým konaním, ale voľné štátnozamestnanecké miesto sa v čase skončenia štátnozamestnaneckého pomeru musí reálne obsadzovať výberovým konaním, inak je nutné považovať takéto miesto za miesto voľné a zamestnávateľ je povinný ho ponúknuť zamestnancovi, s ktorým chce skončiť štátnozamestnanecký pomer. Iný výklad ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe nemožno pripustiť, nakoľko by sa takýmto zúženým výkladom prakticky znemožnil postup podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe a išlo by

o obsolentnú právnu úpravu. Zamestnávateľ v zmysle uvedeného ustanovenia zákona o štátnej službe musí totiž ponúknuť zamestnancovi akékoľvek voľné miesto výkonu štátnej služby, ktoré má k dispozícii v dobe skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, nielen miesto zodpovedajúce pôvodnému opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta zamestnanca, záleží len na zamestnancovi, či ponuku prijme alebo ju odmietne. Ustanovením § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe sledoval pritom zákonodarca legitímny cieľ, a to v prvom rade ochranu štátnych zamestnancov pred stratou zamestnania, ak je ochotný zamestnanec pracovať aj na inom mieste v štátnej službe, a taktiež následnú hospodárnosť nakladania so štátnymi prostriedkami.

Správne a úplne zistený skutočný stav musí vyplývať z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, čo v danej veci nemožno konštatovať, a preto považuje odvolací súd, zhodne s názorom krajského súdu, rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť správneho orgánu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva z § 47 ods. 3 správneho poriadku a znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Podľa judikatúry slovenských súdov rozhodnutie nie je možné odôvodniť len odkazom na listinné dôkazy a príslušné zákonné ustanovenia.

V súvislosti s vytýkaným procesným pochybením odvolací súd v súlade s apelačným princípom odvolacieho konania v správnom konaní zastáva názor, že druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci. Odvolací orgán nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu. Samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky. Dôsledkom tohto postupu je skutočnosť, že situácia účastníka konania môže byť rozhodnutím odvolacieho orgánu aj zhoršená, t. j. odvolací orgán môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa. Rozhodnutie sa preskúmava v celom rozsahu. To však neznamená nové prejednanie veci, ale iba preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia. Odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a taktiež nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorým dospel prvostupňový orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne. V zmysle vyššie uvedenom nemôže druhostupňový správny orgán na základe iných okolností, ktoré neboli uvedené ako dôvody pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v prvostupňovom rozhodnutí, v konkrétnom prípade týkajúce sa nesplnenia kvalifikačných predpokladov vzhľadom na výsledky posledného služobného hodnotenia žalobcu a na upozornenie pre porušenie pracovnej disciplíny, a ktoré majú pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, podľa iného dôvodu, zásadne iný význam, hľadať odpoveď pre dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a), na ktoré sa vzťahuje úplne iný režim. Preto dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu týkajúce sa písomného upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny vo vzťahu k splneniu povinnosti trvalého preloženia žalobcu nemajú pre vec žiadny význam. Pokiaľ však druhostupňový správny orgán zastáva

názor, že nie je v jeho možnostiach v súlade s apelačným princípom dodatočne zistiť skutočný stav, alebo by to nebolo vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania účelné, môže zväžiť postup podľa ustanovenia § 59 ods. 3 správneho poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné.

Úlohou správneho orgánu bude v ďalšom konaní opätovne dostatočne zistiť skutočný stav, najmä, či je možné postupovať podľa § 29 ods. 5 zákona o štátnej službe v súlade s vyššie prezentovaným právnym názorom a v prípade, ak nie, uviesť dôvody, a tie aj riadne odôvodniť. Voľné štátnozamestnanecké miesta je nutné uviesť v odôvodnení rozhodnutia s podporným použitím listinných dôkazov. Následne sa bude musieť správny orgán vysporiadať s ďalšími zákonnými podmienkami postupu podľa § 40 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej službe, a v prípade, že mal voľné štátnozamestnanecké miesto, preukázať, že v čase skončenia pomeru žalobcu boli reálne obsadzované výberovým konaním, čo bude potrebné podrobne uviesť v odôvodnení rozhodnutia a riadne odôvodniť.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, a preto ho v súlade s § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v ním uplatnenej výške za jeden úkon právnej služby 55,49 eura + DPH 19%, 10,54 eura + režijný paušál 7,21 eura.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. augusta 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

